

РЕШЕНИЕ

№ 3298

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **2877** по описа за **2014** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №17/10.02.2014 г., постановено по н.а.х.дело №3311/2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС Наказателно отделение, 10-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №F026148 от 18.12.2012г., издадено от Г. Щ. Т.-заместник-директор на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите-гр.С..

Решението е оспорено с касационна жалба от лицето, срещу което е издадено НП-Амбулатория за специализирана извънболнична медицинска помощ- Медицински център за компютърна диагностика и лечение на неврологични и детски заболявания [фирма], с искане за отмяната му, като постановено при неправилно приложение на закона- касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 НПК.

В о.с.з. пред АССГ касаторът-Амбулатория за специализирана извънболнична медицинска помощ- Медицински център за компютърна диагностика и лечение на неврологични и детски заболявания [фирма] се представлява от адв.Б., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът-административнонаказавщия орган /АНО/ се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение на неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 08.11.2012г. в 14, 25 часа била извършена проверка на „Медицински център К.“ - търговски обект по смисъла на §1, т.41 от Преходните разпоредби /ПР/ на ЗДДС, находящ се в [населено място], [улица], който се стопанисвал от АСИМЦКДЛНДЗ [фирма] с ЕИК[ЕИК]. При проверката било установено, че в обекта има въведено в експлоатация фискално устройство /ФУ/ с идентификационен номер /ИН/ на ФУ ЕД 218668 и ИН на ФУ 44218668. Поради отказ за съдействие от страна на М. Д. Н., проверяващите не могли да изброят касовата наличност в търговския обект. Впоследствие, след анализ на представени и иззети документи при проверката било установено според собственоръчно написаната и подписана декларация от М. Д. Н. - пълномощник на управителя, че от касата в търговския обект била взела пари в размер на 200 лева. Съгласно дневния финансов отчет „З“ №0213 за 08.11.2012г. обаче, в търговския обект е имало само една продажба в брой, която била на стойност от 20 лева -нямало други въведени в касата или изведени от касата пари. В книгата за дневните финансови отчети, на страницата за дата 08.11.2012г. било отбелязано, че за същия ден нямамо начална касова наличност, нямамо други въведени в касата пари, нито изведени пари от касата. Това било констатирано и удостоверено с подписи на проверяващите данъчни инспектори. Въз основа на така изложените факти контролните органи извели заключение, че в касата е имало въведени пари в размер на 200 лева, които не са били отразени както в дневния финансов отчет, така и в книгата за дневни финансови отчети през 2012 г. Във ФУ нямамо отразени „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми /операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми не били активирани във ФУ/, което се доказвало от отпечатания дневен отчет „З“ №0213 за 08.11.2012 г. Въз основа на гореизложеното проверяващите данъчни инспектори приели, че АСИМЦКДЛНДЗ [фирма] не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ да бъде отразявана в книгата за дневните финансови отчети в момента на нейното извършване с точност до минута-нарушение на чл.33, ал.2 от Наредба №Н-18. Относно извършената проверка бил изготвен Протокол за извършена проверка /П./ №0107075 от 08.11.2012г. Впоследствие за установеното нарушение, на АСИМЦКДЛНДЗ [фирма] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №F026148 от 15.11.2012г. Актът бил съставен в [населено място], [улица] от инспектор Е. В. П. в присъствие на свидетелите П. Г. С., Б. А. Т. и на Д. Л. Л. с ЕГН [ЕГН] - упълномощено от дружеството лице. Последното подписало акта без възражения. На 19.11.2012г. с вх.№53-03-1763 в ТД на НАП - [населено място] били депозиран такива по чл.44, ал.1 от ЗАНН. След като АНО преценил същите като неоснователни, било издадено процесното НП, с което за нарушение на чл.33, ал.2 от

Наредба №Н-18, на АСИМЦКДЛНДЗ [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева по чл.185, ал.2 във връзка с чл.185, ал.1 от ЗДДС.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че в досъдебната фаза на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като са спазени изискванията на чл.чл.36-46; чл.52-чл.58 от ЗАНН. НП е издадено от компетентен орган- заместник-директорът на ТД на НАП - [населено място], на когото със Заповед №ЗЦУ-28 от 06.01.2010 г. изпълнителният директор на НАП е делегирал правомощието си за издаване на НП за налагане на административни наказания по чл.185 от ЗДДС. Правилно бил приложен и материалния закон-установената фактическа обстановка осъществявала състава на нарушение по чл.33, ал.2 от Наредба №Н-18, след като К." О. е бил длъжен да отбелязва в книгата за дневните финансови отчети всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ в момента на извършването ѝ с точност до минута, дружеството не било изпълнило това свое задължение. За извършеното нарушение било наложено предвиденото в чл.185, ал.2, вр ал.1 от ЗДДС наказание-„имуществена санкция“, индивидуализирана при спазване на правилата по чл.27 от ЗАНН.

Касационната инстанция, в този съдебен състав, не споделя изводите на СРС за доказаност на административнонаказателното обвинение по несъмнен и безспорен начин. Единственото доказателство за извеждане на пари от касата в деня на проверката е саморъчно написаната и подписана от пълномощника на управителя на дружеството декларация- М. Д. Н.. Съгласно чл.31 , ал.2, предл.2 от Конституцията на РБългария, никой не може да осъден само въз основа на неговото самопризнание. Действително, поради отказ за съдействие от страна на М. Д. Н., проверяващите не могли да изброят касовата наличност в търговския обект. Н. на съдействие обаче не е доказателство в подкрепа на обвинителната теза. То е нарушение на чл.13, ал.1, вр.чл.12, ал.1, т.1 от ДОПК, съгласно който участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите при изпълнение на правомощията им по установяване на административни нарушения, и е основание за ангажиране отговорността на проверяваното дружество на основание чл.273 от Д.. Отделно от това, при положение че проверявано лице е отказало да осигури достъп до касата, поверяващите данъчни инспектори са могли на основание чл.42, ал.1 от ДОПК, да поискат съдействие от органите на Министерството на вътрешните работи. Неизпълнението на това им правомощие и неизброяването на касовата наличност води до недоказаност на административнонаказателното обвинение по несъмнен начин. НП не може да почива на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и страна-чл.303, ал.1 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Като е достигнал до извод за обратното, СРС е постановил решението си в нарушение на закона, поради което същото следва да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №17/10.02.2014 г., постановено по н.а.х.дело №3311/2013 г. по описа на Софийски районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №F026148 от 18.12.2012 г., издадено от Г. Щ. Т. - заместник-директор на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите- [населено място], с което за нарушение за нарушение на чл.33, ал.2 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на Министерството на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 от ЗДДС, на Амбулатория за специализирана извънболнична медицинска помощ- Медицински център за компютърна диагностика и лечение на неврологични и детски заболявания [фирма] с ЕИК [ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: